

C/2024/6402

4.11.2024

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht
Niedersachsen (Niemcy) w dniu 10 lipca 2024 r. – NTH Haustechnik GmbH/EM**

(Sprawa C-484/24, NTH Haustechnik)

(C/2024/6402)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesarbeitsgericht Niedersachsen

Strony w postępowaniu głównym

Strona inicjująca postępowanie przed sądem odsyłającym: NTH Haustechnik GmbH

Druga strona postępowania: EM

Pytania prejudycjalne

1. Czy regulacje art. 92 GG (niemieckiej ustawy zasadniczej), §§ 138, 286, 355 i nast. ZPO (niemieckiego kodeksu postępowania cywilnego) w przypadku niezależnych sądowych czynności przetwarzania danych na podstawie art. 6 ust. 1 lit. e), ust. 3 RODO ⁽¹⁾ spełniają wymóg określoności wynikający z art. 8 ust. 2, art. 52 ust. 1 Karty i art. 5 ust. 1 lit. c) RODO, o ile sądowe czynności przetwarzania danych wiążą się z ingerencją w prawa podstawowe strony lub osoby trzeciej?
2. a) Czy przy przetwarzaniu danych – w szczególności danych osobowych – sąd krajowy może powołać się na fakt, że jest do tego upoważniony na mocy art. 17 ust. 3 lit. e) RODO, czy też art. 6 i 9 RODO stanowią wyłączną podstawę sądowych czynności przetwarzania?
b) Jeżeli art. 17 ust. 3 lit. e) RODO może co do zasady stanowić podstawę prawną dla sądowych czynności przetwarzania:
aa) Czy dotyczy to również przypadków, w których pierwotne zbieranie tych danych przez stronę procesu lub osobę trzecią nie było zgodne z prawem?
bb) Czy przetwarzanie pierwotnie bezprawnie zebranych danych zgodnie z ogólnie obowiązującą zasadą dobrej wiary [art. 5 ust. 1 lit. a) RODO] prowadzi do ograniczenia sądowego przetwarzania na podstawie prawa wtórnego w tym sensie, że art. 17 ust. 3 lit. e) RODO ma zastosowanie tylko pod pewnymi warunkami lub w pewnych granicach?
cc) Czy regulację art. 17 ust. 3 lit. e) RODO należy rozumieć w taki sposób, że zakaz sądowego wykorzystania pierwotnie bezprawnie uzyskanych danych jest zawsze wykluczony – czyli sąd musi zawsze wtedy wykorzystać te dane – jeżeli pierwotne zbieranie danych nie było potajemne i zostało wykorzystane do udowodnienia umyślnego naruszenia obowiązków?
3. Niezależnie od tego, czy sądowe czynności przetwarzania danych podlegają art. 17 ust. 3 lit. e) RODO względnie art. 6 ust. 1 lit. c) lub e), art. 9 RODO lub innym przepisom prawa Unii:

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

- a) Czy wynikające z prawa ochrony danych zasady niezbędności i minimalizacji danych zgodnie z art. 52 ust. 1 zdanie drugie Karty, art. 5 ust. 1 lit. a) RODO, w szczególności w odniesieniu do przetwarzania pierwotnie bezprawnie zebranych lub przechowywanych danych, wymagają kompleksowego testu proporcjonalności i wyważenia przez sądy?
- b) Jaki wpływ ma art. 5 ust. 1 lit. e) RODO, który stanowi, że dane osobowe mogą być przechowywane tylko tak długo, jak jest to niezbędne do ich celów, na późniejsze sądowe czynności przetwarzania danych, w szczególności w przypadkach, gdy
- pierwotne zbieranie danych służyło innym celom, lub
 - pierwotne bezprawne zbieranie danych miało miejsce dawno temu, lub
 - bezprawne przechowywanie było utrzymywane przez dłuższy czas, lub
 - bezprawne zbieranie danych dotyczy danych, które były przechowywane – ewentualnie bezprawnie – dawno temu, lub
 - organ lub osoba przetwarzająca lub zbierająca dane zobowiązała się jednostronnie lub na mocy indywidualnej umowy lub prawa zbiorowego do usunięcia danych w określonym czasie, ale ich nie usunęła?
- c) Czy z prawa Unii, w szczególności z art. 8 Karty, art. 6 ust. 1 lit. c) lub e), ust. 3, art. 9 RODO, wynika, że sąd krajowy może wykorzystać dowód uzyskany z naruszeniem dóbr osobistych tylko wtedy, gdy istnieje godny uznania interes strony, na której spoczywa ciężar dowodu, wykraczający poza zwykły interes w dowodzeniu, czy też z prawa Unii nie wynikają żadne wymogi w tym zakresie, tak że to krajowy porządek prawny powinien ustanawiać regulacje w tym zakresie?
- d) Czy z art. 47 ust. 2 Karty, który gwarantuje prawo do skutecznej ochrony sądowej, a w szczególności do rzetelnego procesu sądowego, zgodnie z którym strony postępowania cywilnego muszą co do zasady być w stanie dostatecznie uzasadnić i udowodnić swój cel ochrony prawnej, wynika, że sądowe przetwarzanie danych osobowych będącego powodem pracownika, które zostały zebrane niezgodnie z prawem przez pracodawcę może być niewłaściwe i nieproporcjonalne w węższym znaczeniu tylko wtedy, gdy zbieranie danych okazałoby się na gruncie prawa Unii poważnym naruszeniem art. 7 i art. 8 Karty, a inne możliwe sankcje dla pracodawcy (np. odszkodowanie na podstawie art. 82 RODO i nałożenie administracyjnych kar pieniężnych na podstawie art. 83 RODO) byłyby całkowicie niewystarczające, czy też niewłaściwość i nieproporcjonalność może wystąpić już w przypadku innych, mniej poważnych naruszeń prawa ochrony danych przy pierwotnym zbieraniu danych?
- e) Czy podejmując decyzję o wykorzystaniu danych pierwotnie zebranych od strony lub osoby trzeciej w ramach sądowych czynności przetwarzania danych, sąd musi uwzględnić, czy podmiot zbierający dane wypełnił swoje obowiązki informacyjne wynikające z art. 13 RODO? Jeśli tak, to na jakich warunkach i zgodnie z jakimi standardami sąd musi to uwzględnić?
- f) Czy okoliczność, że sąd jest przy przetwarzaniu danych osobowych związany RODO i Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej, dotyczy również danych osobowych osób trzecich? W jaki sposób ewentualne naruszenie prawa ochrony danych w odniesieniu do osób trzecich podczas pierwotnego zbierania danych wpływa na późniejsze sądowe przetwarzanie danych w sporze między dwiema stronami? Czy strona może powołać się na naruszenie, które nie dotyczy jej lecz osoby trzeciej, czy też nie jest to możliwe?